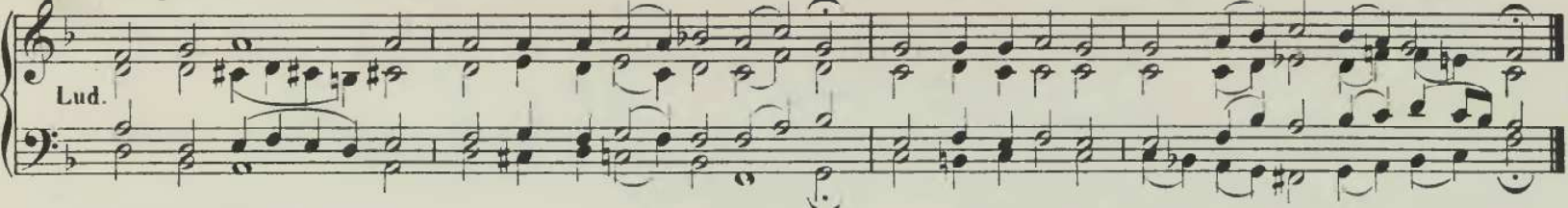
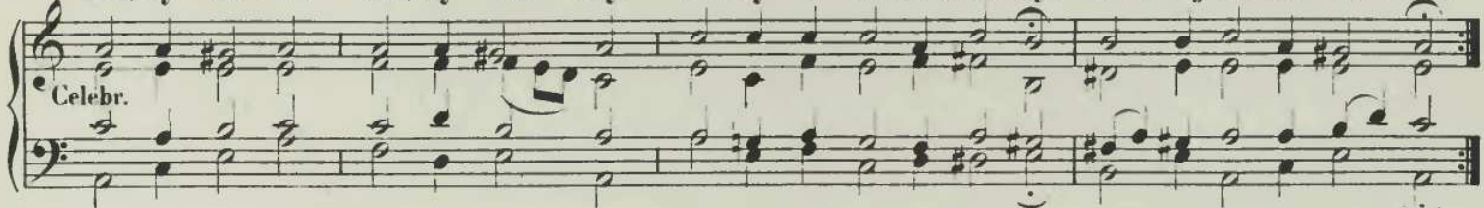

Prze-puść Pa - nie, prze-puść lu-do - wi Twe-mu, któ ryś od-ku-pił Naj - droż-szą krwią Two - ja.

Lud. albo
na Nótę
902.

Nr. 906 Śpiewają zwykle w ten sposób, iż każdy wiersz od księdza raz zaintonowany, od ludu dwa razy się powtarza.

Świe-ty Bo - że! Świe-ty mo - cny! Świe-ty a nieśmier-tel - ny! Zmi - łuj się nad na - mi!

906. lud powtarza
dwa razy.

Od po - wie - trza, glo - du, o - gnia i woj - ny, Wy - baw nas Pa - nie!

Od na - głój i nie - spodzie - wa - nój śmier - ci, Za - cho - waj nas Pa - nie!

My grze - szni Cie - bie Bo - ga pro - si - my, Wy - słu - chaj nas Pa - nie!

A - byś nas do pra - wdzi-wój ra - czył, Pro - si - my Cie Pa - nie!

A - byś

Je - zu prze-puść, Je - zu wy - słu - chaj, o Je - zu, Je - zu, Je - zu! Zmi - łuj się nad na - mi!

907 domowa.
908 na Nótę 1071 lub
415.

Mary - a u - pros, Mary - a u - bla - gaj o Marya, Marya, Ma - ry - a Przyczyn się za na - mi.